

Ga cuối

Đăng Nhật

Tàu vào ga lúc không ai nhìn đồng hồ. Hành lang vắng.
Loa không báo tên ga.

Tôi xuống vì cửa mở đúng chỗ tôi đứng. Sân ga chỉ có một
băng ghế và một người bán chè. Ông ta không có bảng
giá.

Ông nói ga này là ga cuối của những người đi quá giờ.
Muốn về, phải đổi một kỷ niệm còn ấm.

Tôi móc túi. Không có gì ấm ngoài chiếc vé đã hết hạn.
Ông gật. Vé hết hạn, ở ga này, vẫn là vé.